

Tilsyn staaende Brandforsikringselskaber, som derhos for Assurancepræmien ifølge Lov har Panteret i Ejendommen.

Paa tilsvarende Vis finder Flertallet, at fornøden Betyggelse kan tilvejebringes ved, at der i Tilfælde af Assurancepræmiens Ikke-Erlæggelse ved behørigt Varsel herom til Kreditforeningen — jfr. hvad herom er udtalt i Underbilag II — gives denne Adgang til at erlægge Præmien, selvfølgelig mod derved erhvervet Ret til at gøre Udlæg i det til Pant stillede Skib med Tilbehør, jfr. Reglerne i § 2 b.

Derimod vil der kunne tænkes Tilfælde, hvor selv en vidtgaaende Søforsikring ikke kan betrygge Panthaverne mod Følgerne af, at den forsikredes Ret til Assurancesummen er forbrudt — jfr. Underbilag II, 3die og 4de Stykke —, eller imod, at den Skadeserstatning, som et Skib bliver idømt, er saa stor, at den, enten alene eller sammenlagt med Kreditforeningslaanet, overstiger Skibets Assurancesum.

Bortset fra Muligheden for gennem særlig Assurancetegning at sikre Kreditforeningen ogsaa mod saadanne Tab, mener Flertallet imidlertid, at al Sandsynlighed taler for, at de Tab, der ad den paagældende Vej kan tænkes paaført Foreningen, vil blive holdt indenfor saa snævre Grænser, at de kun vil blive lidet betydende for Foreningens Virksomhed.

Der er under Udvalgsbehandlingen peget paa Ønskeligheden af at kræve de pantsatte Skibe forsikret i danske Søforsikringselskaber, i hvert Fald for saa vidt angaar nybyggede Skibe. Tanken har i Princippet vundet Tilslutning indenfor Udvalget, men man stiller intet Forslag herom, da et saadant Krav kunde tænkes væsentlig at hemme Tilgangen til Kreditforeningen. Hertil kommer yderligere Hensynet til mulig senere Inddragning af ogsaa udenlandske Skibe under Foreningens Virksomhedsomraade, hvilken Udvikling maa anses for uforenelig med Opstilling af Krav om Forsikrings-tegning i danske Selskaber.

I Henhold hertil er dette Krav ikke optaget i Ændringsforslag Nr. 12, som omhandler Skibenes Forsikring.

Ændringsforslagene Nr. 5, 6, 7, 10 og 13 er udelukkende af sproglig og tydeliggørende Art.

Et *Mindretal* (Bramsen), som har deltaget i Udarbejdelsen af de stillede Ændringsforslag og anser dem for Forbedringer, er principielt af den Mening, at Lovgivningsmagten ikke bør beskæftige sig med Forsøg paa at ordne det foreliggende Forhold, fordi det ikke kan lykkes ved Lov at løse de to Opgaver, hvis Løsning det netop udelukkende kommer an paa, nemlig at aabne Adgang for Laantagerne til billigere Laanevilkaar og for Laangiverne til større Sikkerhed end den, som uden Lov kan opnaas. Lovforslaget er paa en Række Punkter bygget paa Bestemmelser, hentede fra Lovgivningen for Kreditforeninger for faste Ejendomme, men den vigtigste Betyggelse for Pantekreditorer i saadanne ligger andetsteds, nemlig i Bestemmelserne i Lovene for de offentlige Brandforsikringsforeninger for Bygninger, der tilsikrer Pantekreditorer, at Forsikringen ikke uden deres Samtykke kan ophøre, og at deres Tilgodehavende under alle Forhold i Tilfælde af Pantets Ødelæggelse ved Ild skal fyldestgøres, selv om den forsikrede af den ene eller den anden Grund mister sit eget Krav. Lovforslaget tilvejebringer ikke — og kan efter Forholdets Natur ikke tilvejebringe — nogen tilsvarende Sikkerhed for Laangiverne i Tilfælde af Skibenes Forlis, hvorimod Lovens ydre Lighed med andre Kreditforeningslove er egnet til at bibringe dem, der vil anbringe deres Penge i Foreningens Kasseobligationer, den Forestilling, at Foreningens Stilling i Tilfælde af Forlis svarer til en almindelig Kreditforenings Stilling i Tilfælde af en Ejendoms Ødelæggelse ved Brand. I denne Forbindelse er der ogsaa Grund til at henlede Opmærksomheden paa, at Skibe er „rørlig Ejendom“ af den Beskaffenhed, at deres